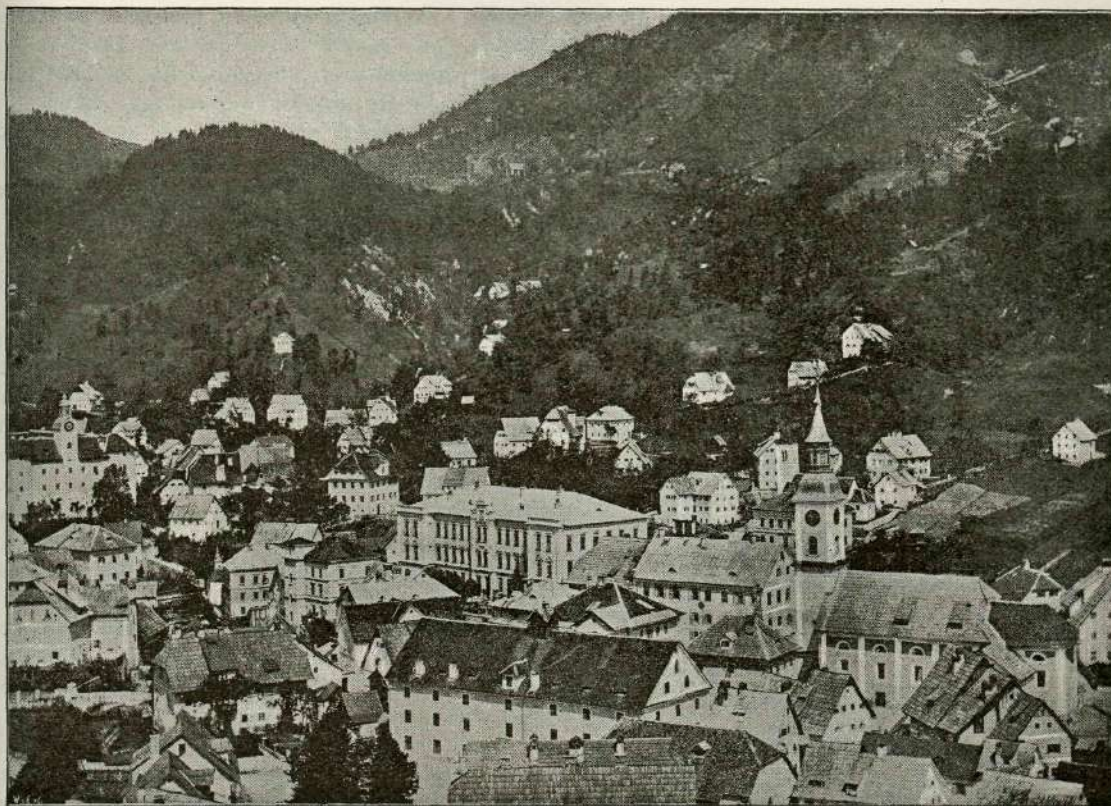

Književnost.

Slovenska književnost.

Materino delo za Boga in domovino. Hrvški spisal Ivan Nep. Jemeršić, župnik grubišno-poljski. S pisateljevim dovoljenjem po tretji izdaji priredil za Slovenke Simon Gregorčič ml. V Gorici. Tiskala, izdala in založila „Goriška tiskarna“ A. Gabršček. 1896. 8°. Str. 229. Cena 70 kr. — Leta 1894. je izdal župnik Jemeršić prvič svojo knjigo: „Majka u radu za Boga i Hrvatsku“. Knjiga

je zadela prave strune hrvaškega naroda, zato je v kratkem času dospela do tretje izdaje. Ta ne navadni uspeh je vspodbodel tudi našega ga. prelagalca, da je podal knjigo Slovenkam v primerni obliki. Tudi naš poročevalec je v prvi letošnji številki oznanil in priporočil to hrv. knjigo. No, med Hrvati samimi ni bila hvala naše knjige jednoglasna: v „Katoličkem listu“ je lani Al. Stepinac pokazal razne hibe te knjige, četudi si je pisatelj

Zgornji del Idrije. (I. Vončina.)

pridobil pohvalna pisma raznih škofov, katera so tiskana spredaj v naši izdaji.

Kar se nas tiče (oziramo se samo na slovenski prevod), štejemo knjigo med one, ki so pisane z ljubeznijo in navdušenjem. Pisatelj slavi vero, slavi domovino. Proti veri nismo našli nobenega stavka, marveč knjiga ima vseskozi verski značaj. Skoro še krepkeje nego veroljubnost izraža knjiga ljubezen do domovine. Po pravici hvalimo nadalje tudi vzneseno, lepo govorniško, malone pesniško obliko tega dela. Ne dvomimo prav nič, da si je hrvaška knjiga največ s to obliko pridobila toliko uspeha. Prelagalec je delo, ki je pisano

izključno za Hrvate, priredil za Slovence, pa prevzel tudi izborni obliko v našo lepo zvanečo slovenščino.

Kakor so nam vse te lepe stvari jako všeč, ne moremo pa odobravati, da se čisto verski in obče človeški momenti vklepajo v ozke meje narodnosti. Samo jeden vzgled! Govoreč o „narodnih običajih“, pravi naša knjiga, da nam je Kristus „zapustil najlepši vzgled s tem, da je „pokazal s svojim dejanjem največje spoštovanje do narodnih običajev“. On je „izvrševal narodne zakone, običaje, obrede in določbe božjega naroda v stari zavezi . . . O njih je velel: Nisem prišel, da jih